

- 2) Πότε θεωρείται ότι μία σχέση εργασίας συνιστά παροχή προς το «Δημόσιο» υπό την έννοια της ρήτρας 5 της οδηγίας 1999/70/ΕΚ και ειδικότερα ότι εμπίπτει στους «ειδικούς τομείς ή/και κατηγορίες εργαζομένων», με αποτέλεσμα να είναι δυνατή η δικαιολόγηση συνεπειών που διαφέρουν από τις αφορώσες σχέσεις ιδιωτικού δικαίου;
- 3) Λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ⁽²⁾ και του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/ΕΚ⁽³⁾, περιλαμβάνονται στις υπό την έννοια της ρήτρας 4 της οδηγίας 1999/70/ΕΚ συνθήκες απασχόλησας και οι συνέπειες εκ της αθέμιτης διακοπής της σχέσεως εργασίας; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, δικαιολογείται, υπό την έννοια της ρήτρας 4, η διαφοροποίηση των συνεπειών που προβλέπει κατά κανόνα η εσωτερική έννομη τάξη ανάλογα με το αν η αθέμιτη διακοπή αφορά σχέση εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου;
- 4) Απαγορεύεται, δυνάμει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, κράτος [μέλος] να παρουσιάσει εσκεμμένως στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο διαδικασίας ερμηνευτικής προδικαστικής παραπομπής, εσωτερικό νομοθετικό πλαίσιο το οποίο δεν ανταποκρίνεται στο ισχύον; Παράλληλα, υποχρεούται ο [εθνικός] δικαστής, ελλείψει διαφορετικής ερμηνείας του εσωτερικού δικαίου πληρούσας καθ' όμοιο τρόπο τις απορρέουσες από την ιδιότητα μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρεώσεις, να ερμηνεύσει, εφόσον είναι εφικτό, το εσωτερικό δικαιοσύνη προς την προτεινόμενη από το κράτος [μέλος] ερμηνεία;
- 5) Εμπίπτει στις προϋποθέσεις που ισχύουν για τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας που προβλέπει η οδηγία 91/533/ΕΟΚ⁽⁴⁾ και ιδίως το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο ε', η γνωστοποίηση των περιπτώσεων κατά τις οποίες η σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου μπορεί να μετατραπεί σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, είναι αντίθετη προς το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/533/ΕΟΚ και προς τον σκοπό της οδηγίας 91/533/ΕΟΚ και δη προς τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη αυτής, τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου με αναδρομική ισχύ η οποία δεν εξασφαλίζει στον εργαζόμενο τη δυνατότητα να αξιώσει τα απορρέοντα από την οδηγία δικαιώματά του και την τήρηση των όρων εργασίας που αναφέρονται στο έγγραφο προσλήψεως;
- 7) Έχουν οι απορρέουσες από το ισχύον κοινοτικό δικαιο γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ισότητας των δικονομικών όπλων και της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, καθώς και το δικαίωμα προσβάσεως σε ανεξάρτητο δικαστήριο και, εν γένει, το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, που κατοχυρώνονται με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 8, της Συνθήκης της Λισσαβώνας και στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 46 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση), σε συνδυασμό με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και με τα άρθρα 46, 47 και 52, παράγραφος 3, του Χάρτη των

Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διακήρυξη του οποίου έγινε στη Νίκαια στις 7 Δεκεμβρίου 2000, όπως αυτά ενσωματώνονται στη Συνθήκη της Λισσαβώνας, την έννοια ότι εμποδίζουν, στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 1999/70/ΕΚ, την εκ μέρους του ιταλικού κράτους έκδοση, μετά την παρέλευση σημαντικού χρονικού διαστήματος (3 ετών και έξι μηνών), νομοθετικής διατάξεως, όπως του άρθρου 9 του ν.δ. 70 της 13ης Μαΐου 2011, που κατέστη νόμος με τον νόμο 106 της 12ης Ιουλίου 2006, το οποίο προσέδωσε την παράγραφο 4-bis στο άρθρο 10 του ν.δ. 368/01, με την οποία στρεβλώνονται οι συνέπειες εκκρεμών δικών, ζημιώνοντας ευθέως τον εργαζόμενο προς όφελος του Δημοσίου που ενεργεί ως εργοδότης και αποκλείεται η προβλεπόμενη από την εσωτερική έννομη τάξη δυνατότητα κυρώσεως της καταχρηστικής ανανέσεως συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου.

(1) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).

(2) Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

(3) Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 204, σ. 23).

(4) Οδηγία 91/533/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Οκτωβρίου 1991, σχετικά με την υποχρέωση του εργοδότη να ενημερώνει τον εργαζόμενο για τους όρους που διέπουν τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας (ΕΕ L 288, σ. 32).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 7 Φεβρουαρίου 2013 — Fortuna Russo κατά Comune di Napoli

(Υπόθεση C-63/13)

(2013/C 141/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Fortuna Russo

Καθού: Comune di Napoli

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πότε θεωρείται ότι μία σχέση εργασίας συνιστά παροχή προς το «Δημόσιο» υπό την έννοια της ρήτρας 5 της οδηγίας 1999/70/ΕΚ⁽¹⁾, και ειδικότερα ότι εμπίπτει στους «ειδικούς τομείς ή/και κατηγορίες εργαζομένων», με αποτέλεσμα να είναι δυνατή η δικαιολόγηση συνεπειών που διαφέρουν από τις αφορώσες σχέσεις ιδιωτικού δικαίου;

- 2) Λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/EK⁽²⁾ και του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/EK⁽³⁾, περιλαμβάνονται στις υπό την έννοια της ρήτρας 4 της οδηγίας 1999/70/EK συνθήκες απασχολήσεως και οι συνέπειες εκ της αθέμιτης διακοπής της σχέσεως εργασίας; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, δικαιολογείται, υπό την έννοια της ρήτρας 4, η διαφοροποίηση των συνεπειών που προβλέπει κατά κανόνα η εσωτερική έννομη τάξη ανάλογα με το αν η αθέμιτη διακοπή αφορά σχέση εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου;
- 3) Απαγορεύεται, δυνάμει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, κράτος [μέλος] να παρουσιάσει εσκεμμένως στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο διαδικασίας ερμηνευτικής προδικαστικής παραπομπής, εσωτερικό νομοθετικό πλαίσιο το οποίο δεν ανταποκρίνεται στο ισχύον; Παράλληλα, υποχρεούται ο [εθνικός] δικαστής, ελλείψει διαφορετικής ερμηνείας του εσωτερικού δικαίου πληρούσας καθ' όμοιο τρόπο τις απορρέουσες από την ιδιότητα μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρεώσεις, να ερμηνεύσει, εφόσον είναι εφικτό, το εσωτερικό δίκαιο συμφώνως προς την προτεινόμενη από το κράτος [μέλος] ερμηνεία;

- (¹) Οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (EE L 175, σ. 43).
- (²) Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (EE L 303, σ. 16).
- (³) Οδηγία 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιатύπωση) (EE L 204, σ. 23).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 11 Φεβρουαρίου 2013 — Gmina Wrocław κατά Minister Finansów

(Υπόθεση C-72/13)

(2013/C 141/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Gmina Wrocław

Καθού: Minister Finansów

Προδικαστικό ερώτημα

Εμποδίζουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹), την επιβολή φόρου προστιθέμενης αξίας σε πράξεις ενός δήμου οι οποίες αφορούν την πώληση περιουσιακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων ακινήτων, τα οποία

είχαν αποκτηθεί είτε βάσει νόμου είτε από χαριστική αιτία, ιδίως ως μεταβιβάσεις αιτία θανάτου, ως δωρεές ή ως εισφορά των συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων σε εμπορικές εταιρίες (εισφορές σε είδος);

(¹) EE L 347, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 21ης Φεβρουαρίου 2013 — Staatssecretaris van Financiën κατά X

(Υπόθεση C-87/13)

(2013/C 141/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Staatssecretaris van Financiën

Αναιρεσίβλητος: X

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμποδίζει το δικαιο της ΕΕ, και ιδίως η ρύθμιση περί της ελευθερίας εγκαταστάσεως και περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων, έναν κάτοικο Βελγίου, ο οποίος, κατόπιν αιτήσεώς του, φορολογείται στις Κάτω Χώρες ως κάτοικος ημεδαπής και έχει υποβληθεί σε κόστη σχετικά με πύργο στον οποίο κατοικεί ως ιδιοκατοικούμενη κατοικία και ο οποίος βρίσκεται στο Βέλγιο και έχει εκεί χαρακτηριστεί ως προστατευόμενο μνημείο και χωριάτικο τοπίο, να εκπέσει στις Κάτω Χώρες τα κόστη αυτά από το εισόδημα που υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, λόγω του ότι ο πύργος δεν είναι καταχωρισμένος στις Κάτω Χώρες ως προστατευόμενο μνημείο;
- 2) Σε ποιο μέτρο έχει εν προκειμένω σημασία το αν όσον αφορά τον φόρο εισοδήματος ο ενδιαφερόμενος δύναται στη χώρα κατοικίας του, δηλαδή στο Βέλγιο, να εκπέσει τα κόστη από το τωρινό ή μελλοντικό εισόδημά του από κινητές αξίες μέσω επιλογής της προοδευτικής φορολογήσεως του εισοδήματος αυτού;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 28 Φεβρουαρίου 2013 — Guy Kleynen κατά Conseil des ministres

(Υπόθεση C-99/13)

(2013/C 141/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle